

Hej Christian

Jag heter Joakim Eklund och är kommunikationsansvarig på Move Management AB. Vad jag förstått är du nyfiken på att veta hur vi på Move jobbar med Everything DiSC. Så här kommer ett långt, men förhoppningsvis uttömmande svar.

Om vi ska jämföra Everything DiSC med alla andra DISC-, DISK-, DISA-, EASI-baserade verktyg så blir det en hel avhandling. Så, vi begränsar oss till ett generellt svar.

Människan har alltid strävat efter att kategorisera omgivningen och sortera in den i olika fack. Rimligen för att det ska vara lättare att förhålla sig till den och att det ger en känsla av trygghet och kontroll. Den första nedtecknade kategoriseringen/"profilinstrumentet" som vi känner till är läkekonstens fader Hippokrates indelning i jord, eld, vatten och luft. Men det finns sannolikt mycket äldre försök till kategoriseringar.

Som med alla tidiga och nutida profilinstrument handlar det om förenklingar; vilket är både en styrka och en svaghet. Oavsett om vi arbetar med instrument som påstår sig vara kommunikations-/beteendeprofiler eller personlighetsinstrument så finns det flera felkällor och de främsta är den som fyller i profilinstrumentet och den som är satt att tolka detsamma.

När det gäller kritiken mot olika instrument, så kan den ibland vara helt rätt och ibland helt felaktig. Därför går det inte att generellt jämföra ett instrument med andra instrument inom kategorin beteende och kommunikation, utan att veta vilket, men vi gör ett försök.

Många instrument säger sig ha en DISC-baserad profil, vilket indikerar att det skulle vara en William M. Marston-teori som de baseras på. Det gör man även i Wileys variant – den som heter Everything DiSC.

Vissa profilinstrument, som det Thomas Eriksson har som utgångspunkt i boken "Omgiven av idioter", påstås bygga på Marston och Jung (DISA IPU-analys) vilket också kan göra det lite svårt att förhålla sig till.

Under DiSC:s utvecklingsresa så har instrumentet sett i princip likadant ut fram till för åtta år sedan. Det byggde fram till dess på fyra grundfunktioner: D I S C och redovisades i en graf med fyra "staplar".

Dessa delades upp i tre grafer som skulle beskriva olika beteende beroende på situation. Till exempel förändring i kommunikation vid stress. Detta har visat sig vara felaktigt och därför redovisar inte Wiley (tidigare Inscape) sedan många år något annat än den sammanvägda grafen – den så kallade graf tre. Än idag finns DiSC classic kvar, men inget utvecklingsarbete bedrivs och DiSC classic kommer säkert försvinna helt om några få år.

Dock är det fortsatt en del som använder DiSC classic och tycker att den uppfyller deras syften. Till och med "skrapvarianten" används ännu. Wiley köpte bolaget Inscape, när de hade bedrivit ett utvecklingsarbete sedan några år med syfte att modernisera och förbättra instrumentet. Det de gjorde var att börja från scratch – tabula rasa – när det gäller konstruktion av verktyget, vilket tog mycket tid och kostade en rejäl summa pengar. Resultatet har blivit ett normativt grundat instrument. (Till skillnad från ipsativt)

Everything DiSC bygger inte på tvingande val (forced choice), vilket de flesta profilinstrument fortfarande gör; exempelvis Mest och Minst eller som A- eller B-alternativ i MBTI. Detta betyder för att komplicera det hela, inte att det alltid är fel med få val. Det finns erkända profilinstrument som exempelvis Catell 16 PF som har tre val.

Everything DiSC har fem val i administrationen, och dessutom något som ingen annan har, vad vi vet, och det är adaptivitet. Det gör att vi kan bryta ut från huvudfåran i vårt ifyllande och antingen komma tillbaka eller byta spår under tiden som vi fyller i. Att det här möjligt beror på att det finns en algoritm, som ligger och "räknar" i bakgrunden för att få grepp om alla möjliga alternativ. Det var inte möjligt tidigare.

Kort sammanfattning:

Everything DiSC är normativt, med svensk normgrupp eller för det språk den avser. Och det bygger på flervalalternativ (5) vid ifyllandet.

Det är adaptivt, vilket betyder att den tar utgångspunkt i föregående fråga, så man kan påstå att alla inte svarar på samma påståenden.

Det tar delvis hänsyn till socialt önskvärda svar. Till exempel "gillar du att träffa andra människor?"

Det utgår inte från fyra grundfunktioner utan åtta, och det innebär att de 12 beteendestilarna kan ges flera positioner där det är minst tre positioner och detta ger en mycket större nyansering. Det möjliggör ett stort antal nyanserade texter, vilket innebär att till exempel två iD inte får identiska text-svar, trots att de ser ut att vara på samma ställe med sin punkt. Det ger också möjlighet till tydliga jämförelserapporter.

Det har även en "tie breaker"-funktion som gör att vi slipper otydliga/platta profiler som inte går att tolka.

Det finns fler, men mindre fördelar, som är kopplade till Wileys sätt att facilitera och driva processer med gediget material som det går att saxa ur; för oss som kanske använder det på ett annorlunda sätt i jämförelse med dem. Det är så vitt vi vet det enda profilinstrumentet som idag har alla dessa fördelar, och därför kallas det för generation tre-verktyg eller generation tre-instrument.

Detta innebär att vi som handledare på mycket goda grunder kan säga att alla personer har en stor del i några områden (prioriteringar) och kan även ta en stor del av hela "geografen". Det innebär att vårt instrument inte klassar någon i röd, grön, gul eller blå och ej heller ger någon djurnamn eller för den delen klassificerar i D I S eller C, utan det är mycket mer nyanserat än så. Såvida vi inte själva gör oss skyldiga till förenklingar trots att stora möjligheter till nyansering finns.

För att avrunda: Vi ska vara ödmjuka inför att det finns många instrument på marknaden, och de gör nytta i händerna på rätt användare. Kanske ett hundratal av dessa kallas DISC-baserade. (Ca 10 i Sverige)

Vi ska naturligtvis kunna förklara hur bra eller dåligt vårt instrument är uppbyggt och vad det går att utläsa med hjälp av det, samtidigt som vi hoppas att det aldrig kommer ett instrument som på beteende- eller personlighetsnivån kan "mäta" oss människor till hundra procent.

Att det är en gammal teori tycker vi inte hör hemma i diskussionen. Hippokrates, Galenos, Freud, Jung, Eysenck är en rad personer (massor av andra också), som historiskt sett försökt att förstå och tolka människan.

Instrumenten utvecklas kontinuerligt, precis som allt annat. Det är nog ingen som sätter sig i en modern bil idag och tänker, "den här bilen bygger ju på de tankar som en gång låg till grund för T-Forden".

Vi fortsätter ha en kritisk hållning till alla instrument och modeller som vi använder oavsett vilka de än är. Och vi kommer förmodligen vara bland de första att byta till något bättre när det kommer.

Om du har frågor så är du välkommen att höra av dig till vår medarbetare Mikael Löf, som är specialiserad inom Everything DiSC. Om han mot förmodan inte kan svara, så tar han kontakt med Wiley och PhD Marc Scullard som är ansvarig metod- och instrumentutvecklare på Wiley.

Du når Mikael på: mikael@move.se eller via telefon på: +46 705 32 05 00.

Hoppas det här varit till hjälp – jag är själv journalist och vet hur viktigt det är att göra sin research!

Bästa hälsningar

Joakim